

ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ

ІНДИВІДУАЛЬНА ПОДАТКОВА КОНСУЛЬТАЦІЯ від 14.06.2021 р. №

2381/ПК/99-00-07-05-01-06

Державна податкова служба України розглянула звернення ТОВ «...» від ... про надання індивідуальної податкової консультації з питань застосування реєстраторів розрахункових операцій (далі – РРО), і в порядку ст. 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс) повідомляє.

Згідно зі зверненням товариствоздійснює торгівлю одноразовим посудом, надаючи на запит покупця рахунок-фактуру, після оплати якого товар доставляється покупцю. Інколи покупцями є фізичні особи, які оплачують рахунок-фактуру перерахуванням з власного карткового рахунку за допомогою інтернет-банкінгу.

1. Чи необхідно товариству застосовувати РРО при отриманні від покупців фізичних осіб плати за допомогою Інтернет-банкінгу?

2. Як відрізнити розрахункові операції, що мають бути проведені через РРО, при надходженні коштів на поточний рахунок?

Правові засади застосування РРО у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг визначено Законом України від 06 липня 1995 року № 265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» (далі – Закон № 265), дія якого поширюється на усіх суб'єктів господарювання, їх господарські одиниці та представників (уповноважених осіб) суб'єктів господарювання, які здійснюють розрахункові операції у готівковій та безготівковій формі.

Встановлення норм щодо незастосування РРО у інших законах, крім Податкового кодексу України, не допускається.

Рахунок-фактура в комерційній практиці документ, що надається продавцем покупцеві і вміщує перелік товарів, їх кількість і ціну, по якій вони будуть поставлені покупцеві, формальні особливості товару (колір, вага тощо), інформацію про відправника і одержувача. Рахунок-фактура є документом, згідно з яким оплачуються отримані товари чи послуги відповідно до вказаних умов, та не є формою цивільно-правового договору.

Рахунок-фактура може бути складений у паперовій або електронній формі та повинен мати реквізити, які дають змогу ідентифікувати господарську операцію та її учасників (назва підприємства, від імені якого складено рахунок-фактуру; назва контрагента; зміст та обсяг господарської операції, одиниця виміру господарської операції; особистий підпис або інші дані, що дають змогу ідентифікувати особу, яка брала участь в оформленні рахунку-фактури).

В зв'язку з тим, що рахунок-фактура містить в собі відповідні ідентифікатори продавця та покупця, а оплата здійснюється за допомогою реквізитів розрахункового рахунку у форматі IBAN Registry:2009, NEQ, ДСТУ-Н 7167:2010, розрахунки, проведені за рахунком-фактурою, є

аналогічними тим, що здійснені за допомогою відділень банківських установ (з розрахункового рахунку на розрахунковий рахунок чи/або онлайн-банкінгу) та не потребують застосування РРО оскільки не мають ознак розрахункових операцій у розумінні Закону № 265.

Щодо питання 2 зазначаємо, що за умови отримання суб'єктом господарювання оплати у спосіб, що зазначений у зверненні, обов'язок застосовувати РРО не виникає.

У відповідності до пункту 52.2 статті 52 Кодексу податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію та діє в межах законодавства яке було чинним на момент надання такої консультації.